

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. III. Quæforma & solemnitates, sive quæ conditiones requirantur lre communi ad Unionem beneficiorum instituendam, & quo pacto lre novo Concillii Tridentini Beneficia uniti possint?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

§. III.

*Quæ forma & solemnitates, siue
quæ conditiones requirantur iure commu-
ni ad Unionem beneficiorum instituen-
dam, & quo pacto iure novo Concilii
Tridentini Beneficia uniri
possint?*

reservata, uti sunt Dignitates majores
in Ecclesiis cathedralibus &c. Tertio
potest unire beneficia Capitulum Cathed-
rale, vacante sede, quæ alioquin Epi-
scopus unire poterat (dummodo per eam
unionem juri Episcopali nihil derogetur)
etiam ad Capitulum, vacante sede, de-
volvatur jurisdictio Diœcesis. Quarto
potest etiam Legatus à latere unire be-
neficia suæ Provinciæ, quæ Episcopus
potest, etiam sine consensu hujus, cum
quo in potestate convenit. Quinto Vi-
carius Generalis, & alii Prælati Episco-
po inferiores, de jure communi, etiam si
jus conferendi beneficia habeant, unire
tamen ea non possunt (cum plus sit unire
quam conferre tantum beneficia) nisi
speciale ad hoc habeant privilegium, aut
specialem commissionem, aut Prælati
tales potestatem habeant quasi Epi-
scopalem, in Ecclesiis plenè sibi sub-
jectas.

Causæ autem, ob quas fieri possunt,
& interdum debent tales uniones, sunt
potissimum duæ; evidens necessitas
scilicet, vel utilitas Ecclesiæ, uti habetur
in c. *Exposuisti* 33. b. t. Necessitas urgere
censetur ad uniones faciendas, si ob
tenuitatem præbendarum (aut reddituum
vix reperiantur, qui velint Ecclesias, vel
beneficia, aut Canonatus acceptare, ita
ut Ecclesia debito suo servitio, & ne-
cessariis Ministris destituatur. Utilitas
urgere censetur, ut magis utiles & ido-
nei beneficiati v. g. habeantur & cultus
divinus splendescat magis & illustre-
tur.

DE jure antiquo communi ad unio-
nem faciendam requiritur primò
Causæ cognitio, siue ut de justitia causæ,
propter quam unio fit, inquiretur & ju-
dicetur. Secundò requiritur, ut vocen-
tur illi, in quorum præjudicium cedere
potest unio, ad hanc scilicet approban-
dam, vel ut audiantur saltem, si quid op-
ponere velint, Tertio requiritur ad unio-
nem ab Episcopo faciendam consensus
Capituli (cum non tantum inter majores
causas sit unio, sed speciem etiam alte-
nationis habeat) ad quem, si causa sit
evidens, consentire tamen nolit, à Papa
cogi potest. Quarto requiritur consen-
sus illius, ad quem administratio, aut
collatio beneficii uniendi pertinet. Quin-
to requiritur consensus Patroni (saltem
subsequens,) si beneficium uniendum
sit patronatum, (ad cavendum scilicet
horum & talium præjudicium) bene-
ficiari tamen, qui beneficium uni-
endum possidet, consensus non re-
quiritur, cum effectum unio non sor-
tatur, nisi post mortem beneficiati,
aut aliam de jure licitam amotionem.
Et sexto denique si à Papa petatur unio,
explicari debet, juxta regulas Cancel-
lariæ annuus valor beneficii uniendi juxta
communem æstimationem, ut me-
lius de causa faciendæ unionis judicari
possit.

De jure novo verò Tridentini *sess. 7. c. 6. De refor.* conceditur primò licentia ordinariis, tanquam Sedis Apostolicæ delegatis, ut uniones perpetuas post quadraginta annos, à die promulgati Concilii, computandos, factas examinare possint, ad declarandum eas irritas esse, quæ sub aut obreptitiè obtentæ fuerunt. Secundò statuitur *hac sess. c. 7. de refor.* ut beneficia curata unita Monasteriis, beneficiis, aut aliis Ecclesiis, p[ar]isve locis, &c. singulis annis ab ordinariis locorum visitentur, & juxta hujus arbitrium certa portio Vicario in tali curata Ecclesia constituto assignetur. Tertio statuitur in *sess. 14. c. 9. De refor.* ut ne uniantur unius Diocesis beneficia cum beneficiis alterius Diocesis, ad multas scilicet confusiones evitandas. Quarto conceditur in *sess. 21. c. 5. De reform.* Episcopis licentia, in causis à jure permittis, unionem beneficiorum etiam curatorum, etiam specialiter reservatorum, aut aliter affectorum, &c. facere, etiam ut Sedis Apostolicæ delegatis, & in *sess. 23. c. 18. De refor.* conceditur, quòd possint collegiis, seu seminariis applicare, & incorporare beneficia simplicia, etiam, antequam vacent, modò hoc fiat sine cultûs Divini, & illa beneficia obtinentium præjudicio: & quamvis *sess. 24. c. 13. De refor. junctâ Declaratione V. Dummodo curata non sint*, prohibeat, ne Ecclesiæ Parochiales Monasteriis, Dignitatibus, Præbendis Ecclesiæ Cathedralis, aut collegiæ, vel aliis beneficiis simplicibus, &c. uniantur, factas tamen antea uniones non infirmat, sed præcipit tantum, ut ab ordinariis revideantur. Quintò denique prohibet in *sess. 25. c. 9.*

§. Insuper de refor. ut ne beneficia hanc cum patronatis uniantur, ad cavendum scilicet tamliberæ huic Ecclesiæ libertatem, quam patronatæ circa partronatûs.

§. IV.

Quid juris, seu potestatis habeat Prælatus, vel ejus Monasterium, Ecclesia Cathedralis, aut Collegiata, cum Ecclesia Parochialis, vel aliud beneficium est incorporatum, seu unium?

Duplici modo potest fieri talis incorporatio, primò, quoad temporalia tantum; ut reliquæ scilicet congruæ portione Vicario, qui in beneficio ministrat, reliqui redditus ad Monasterium, Capitulum, &c. pertineant. Secundò, quoad temporalia & spiritualia simul, quidem, si incorporatio hæc facta est, etiam populus in spiritualibus etiam sit à jurisdictione Episcopi Diocesis ac subiectus sit etiam in temporalibus Prælato v. g. Monasterii, &c. dicitur plenissimo jure incorporatum tale beneficium; si verò quoad spiritualia quoad incorporata sit, ut liceat Prælato incorporatio facta fuit, administrare spiritualia in Ecclesia incorporata, populus tamen Episcopo adhuc subiectus manet non quidem plenissimo jure, sed jure facta fuisse incorporatio dicitur notatis.

Sciendum primò, si quoad temporalia tantum Monasterio, vel Capitulo incorporatio Parochialis Ecclesiæ, vel alterius beneficii facta fuit, nihil juris habet, vel circa personam Prælati, qui in tali Parochia v. g. par-